

**6^ο Συνέδριο «Ελληνική Γλώσσα και Ορολογία»
1-3 Νοεμβρίου 2007, Αθήνα**

Fidelma Ní Ghallchobhair (Φιντέλμα Νι Γκάλχορ)

Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Ορολογίας (EAFT)

(Χαιρετισμός που επρόκειτο να εκφωνηθεί στην Εναρκτήρια Συνεδρία του 6^{ου} Συνεδρίου, αλλά δεν εκφωνήθηκε γιατί η κα **Νι Γκάλχορ** δεν πρόλαβε την εκδήλωση λόγω καθυστέρησης του αεροπλάνου της)

Καλησπέρα σας, Κυρίες και Κύριοι

Είναι μεγάλο προνόμιο για μένα να απευθύνομαι σε σας απόψε και να συμμετέχω στο 6^ο σας Συνέδριο «Ελληνική Γλώσσα και Ορολογία» και θα ήθελα ειλικρινά να ευχαριστήσω την ΕΛΕΤΟ που με προσκάλεσε. Προκαλεί κάποιο δέος η επίσκεψη σε μια γλωσσική κοινότητα με τέτοια αρχαία και διακεκριμένη ιστορία, το λίκνο μιας από τις αρχαιότερα μαρτυρούμενες Ινδοευρωπαϊκές γλώσσες και το μέσο για μια τόσο πολύ ανεπτυγμένη περιοχή διανοητικής σύλληψης. Όσοι από εμάς εργαζόμαστε στο πεδίο της Ορολογίας δεν μπορούμε παρά να συνειδητοποιούμε τη συνεισφορά της ελληνικής στα θεματικά πεδία των ειδικών γλωσσών (LSP¹) σε όλες τις σύγχρονες ευρωπαϊκές γλώσσες. Αυτό είναι ακόμα πιο εντυπωσιακό δοθέντος ότι χρησιμοποιούμε διαφορετικά αλφάβητα και θα αναμενόταν οι γλώσσες μας και οι λεξικές σχηματομορφές να διαφέρουν έντονα με άλλους τρόπους. Ευτυχώς, δεν είναι έτσι τα πράγματα. Μέσω της λατινικής, οι σύγχρονες ευρωπαϊκές γλώσσες έχουν δεχθεί μια κληρονομιά από τα αρχαία ελληνικά με τη μορφή γλωσσικών δομικών λίθων για την επιστημονική και τεχνική γλώσσα.

Ως λάτρισ των λέξεων – *λογόφιλη, θα λέγαμε;* – θλίβομαι για το γεγονός ότι τα ελληνικά και τα λατινικά δεν αποτελούν πλέον θέματα πυρήνα στα εκπαιδευτικά συστήματα ανά την Ευρώπη. Στη χώρα μου τα ελληνικά ήταν για τα αγόρια ενώ τα λατινικά για όλους: έτσι φοβάμαι ότι, ως φοιτήτρια, δεν είχα την άμεση εμπειρία των ελληνικών. Όμως, στην εργασία μου, ως ορολόγος τα τελευταία 17 χρόνια, έμαθα τη σπουδαιότητα του να αναγνωρίζει και να εξοικειώνεται κανένας με τις ελληνικές ρίζες και τα ελληνικά τμήματα λέξεων.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση Ορολογίας, που ιδρύθηκε στη Δανία το 1996, έχει σκοπό να «χτίζει γέφυρες» με το να καθιστά δυνατή τη συνεργασία μεταξύ των ορολογικών κοινοτήτων των ευρωπαϊκών γλωσσών και να μοιράζεται γνώση και εμπειρία.

¹ LSP: Language for Special Purposes

Κάθε γλωσσική κοινότητα έχει το δικό της μοναδικό σύνολο συγκυριών. Από την άλλη πλευρά η Ορολογία είναι κλειδιακή συνιστώσα κοινή σε όλες τις γλώσσες. Οι περιστάσεις μας και οι προσεγγίσεις μας μπορεί να ποικίλλουν, αλλά οι στόχοι μας ταυτίζονται – συνεκτική αποτελεσματική επικοινωνία στα εξειδικευμένα θεματικά πεδία.

Το να εργάζεται κανένας σ' αυτό το πεδίο σημαίνει να είναι παθιασμένος για τη γλώσσα και τη σημασία. Όταν έχουμε τέτοια κίνητρα για να επιτύχουμε υψηλά πρότυπα επικοινωνίας σε καθεμιά από τις γλώσσες μας, χρειάζεται να συνειδητοποιήσουμε την ανάγκη συνεκτικών στρατηγικών, για την κατάρτιση σχεδίων για να φέρουμε εις πέρας την αποστολή μας. Όμως, φαίνεται ότι αυτό το είδος εργασίας διεξάγεται συχνά με αποσπασματικό τρόπο και μάλλον μοιάζει σαν να εργάζεται κανένας σε ένα παζλ· δεν είναι πάντοτε εύκολο να δει ολόκληρη την εικόνα. Η ανάπτυξη της γλώσσας, φυσικά, δεν είναι επιστημονική – η γλώσσα μοιάζει περισσότερο με νερό· ρέει οπουδήποτε μπορεί. Αλλά η ορολογία είναι πιο τυπική στάθμη γλώσσας και τείνει να είναι κάπως πιο εύτακτη. Είναι ευθύνη μας να αναγνωρίσουμε, να συντηρήσουμε και να αναπτύξουμε την εγγενή τάξη της εξειδικευμένης γλώσσας και να αφήσουμε τα αποτελέσματα του μόχθου μας κληρονομιά στις γλωσσικές κοινότητές μας. Ίσως αυτός είναι ο λόγος που είμαστε παθιασμένοι με τις λέξεις. Σας ευχαριστώ και πάλι που με προσκαλέσατε και σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.